

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 15. marca 2012 v zadevi Ellinika Nafpigeia proti Komisiji (T-391/08) s katero je bila zavrnjena tožba za razglasitev ničnosti dela sklepa Komisije C(2008) 3118 final z dne 2. julija 2008, s katero so bile za nezdružljive s skupnim trgom razglašene pomoči, ki so jih grški organi dodelili v korist Ellinika Nafpigeia (Hellenic Shipyards „HSY“), v okviru sprememb prvotnega investicijskega načrta v zvezi z prestrukturiranjem ladjedelnice [državna pomoč C 16/2004 (ex NN29/2004, CP 71/2002 in CP 133/2005)]

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbi Ellinika Nafpigeia AE se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 200, 7.7.2012.

Pritožba, ki jo je H-Holding AG vložila 14. maja 2012 zoper sklep Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 2. marca 2012 v zadevi T-594/11, H-Holding AG proti Evropski komisiji

(Zadeva C-235/12 P)

(2013/C 114/32)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: H-Holding AG (zastopnik: R. Závodný, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Sodišče Evropske unije (sedmi senat) je s sklepom z dne 28. februarja 2013 zavrnilo pritožbo in odredilo, da pritožnica nosi lastne stroške.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kúria (Madžarska) 5. decembra 2012 – BDV Hungary Trading Kft., v prostovoljni likvidaciji proti Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Zadeva C-563/12)

(2013/C 114/33)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Kúria

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: BDV Hungary Trading Kft., v prostovoljni likvidaciji

Tožena stranka in vlagateljica kasacijske pritožbe: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je mogoče člen 15 Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (¹) (v nadaljevanju: prej veljavna direktiva o DDV) in člen 146 Direktive Sveta 2006/112/ES (²) z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: nova direktiva o DDV) razlagati tako, da mora biti prevoz blaga, namenjenega za izvoz, z ozemlja Skupnosti opravljen v določenem roku, zato da se lahko opredeli za oproščeno dobavo pri izvozu?
2. Ali so pri odgovoru na prvo vprašanje upoštevne mednarodne trgovinske klavzule; to, da so prodajalec, kupec ali prevoznik ravnali v dobri ali slabi veri ter z ustrezno skrbnostjo ali morebiti krivdno; rok za obračun; ali dejstvo, da se prevoz blaga dejansko opravi zunaj roka, vendar znotraj prekluzivnega roka za obračun davka?
3. Ali je to, da ureditev države članice določa dodatne zahteve glede na določene v direktivah in kot pogoj za obravnavo izvoza kot oproščene določa objektivne in kumulativne zahteve, ki niso navedene v teh dveh direktivah, združljivo z načeli davčne nevtralnosti, pravne varnosti in sorazmernosti?
4. Ali je mogoče člen 15 prej veljavne direktive o DDV ter člena 131 in 273 nove direktive o DDV razlagati tako, da lahko država članica zaradi preprečevanja davčnih utaj, izogibanja in zlorab ter pravilnega obračunavanja in pobiranja DDV oproščeni izvoz pogoji z zahtevami, kot so določene v členu 11(1) zakona št. LXXIV iz leta 1992 o davku na dodano vrednost in členu 98(1) zakona št. CXXVII iz leta 2007 o davku na dodano vrednost?
5. Ali je to, da davčni organ zaradi neizpolnjevanja zahtev, ki jih ni v členih 15 in 146 direktiv, spremeni opredelitev